

Prejudiciālie jautājumi

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi⁽¹⁾, 6. un 8. pantam ir pretrunā valsts tiesību norma, saskaņā ar kuru uzturēšanās atļaujas piešķiršanas – izskatot uzturēšanās atļaujas pieteikumu medicīnisku apsvērumu dēļ, kurš ir atzīts par pieņemamu, ņemot vērā iepriekš minētos kritērijus – rezultātā trešās valsts valstspiederīgajam, kamēr tiek izskatīts šis pieteikums, ir atļauts uzturēties valstī, kaut arī uz laiku un bez garantijas, un šādas atļaujas izsniegšana tādējādi nozīmē, ka tiek netieši atsaukts atgriešanas lēmums, kas iepriekš pieņemts patvēruma procedūras ietvaros, ar ko tas nav saderīgs?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi (OV 2008, L 348, 98. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 4. janvārī iesniedza *Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie* (Polija) – M.B., U.B., M.B./X S.A.

(Lieta C-6/22)

(2022/C 158/05)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Pamatlietas puses

Prasītāji: M.B., U.B., M.B.

Atbildētāja: X S.A.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai, ņemot vērā Padomes Direktīvas 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos⁽¹⁾ mērķi aizsargāt patērētāju pret negodīgiem noteikumiem līgumos, kas noslēgti ar pārdevēju vai piegādātāju, ir pieļaujama tāda interpretācija, ka gadījumā, ja tiesa atceļ līgumu, pamatojoties uz direktīvas noteikumiem, šī direktīva un līdz ar to arī patērētāju tiesību aizsardzība vairs netiek piemērota, tādējādi noteikumi par patērētāja un pārdevēju vai piegādātāju norēķiniem ir meklējami valsts līgumtiesību normās, kas piemērojamas spēkā neesoša līguma norēķiniem?
- 2) Vai, ņemot vērā Padomes Direktīvas 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 6. pantu un 7. pantu, ja tiesa atzīst, ka līguma noteikums ir negodīgs, un līgums nevar turpināt pastāvēt pēc šī noteikuma atcelšanas, ja starp pusēm nav panākta vienošanās par radušās trūkuma novēršanu ar noteikumiem, kas atbilst to gribai, kā arī ja nav dispozitīvo noteikumu [kas ir piemērojami līgumam tieši, ja nav pušu vienošanās:] tiesai ir jāatceļ līgums, ievērojot tikai patērētāja gribu, kurš lūdz tiesai atcelt līgumu, vai arī tiesai pēc savas ierosmes, pārsniedzot pušu prasījumus, ir jāizvērtē patērētāja finansiālais stāvoklis, lai noteiktu, vai līguma atcelšana neradīs patērētājam īpaši nelabvēlīgas sekas?
- 3) Vai Direktīvas 93/13 6. pantu var interpretēt tādējādi, ka gadījumā, ja tiesa secina, ka līguma atcelšana būtu īpaši nelabvēlīga patērētājam un, puses nevienojas par līguma izpildi, neraugoties uz aicinājumu vienoties, tiesa, rūpējoties par objektīvu patērētāja labumu, var novērst trūkumus, kas radušies līgumā pēc tā negodīgo noteikumu atcelšanas, nevis ar valsts tiesību dispozitīvajiem noteikumiem Tiesas C-260/18 spriedumā norādītajā izpratnē, t.i., ar tādiem noteikumiem, kuri ir tieši piemērojami līguma trūkumiem, bet gan ar konkrētām valsts tiesību normām, ko var piemērot konkrētajam līgumam tikai attiecīgi vai pēc analogijas un kas atbilst spēkā esošajiem valsts līgumtiesību noteikumiem?

⁽¹⁾ OV 1993, L 95, 29. lpp.